സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം VII

കെ. ദാമോദരൻ

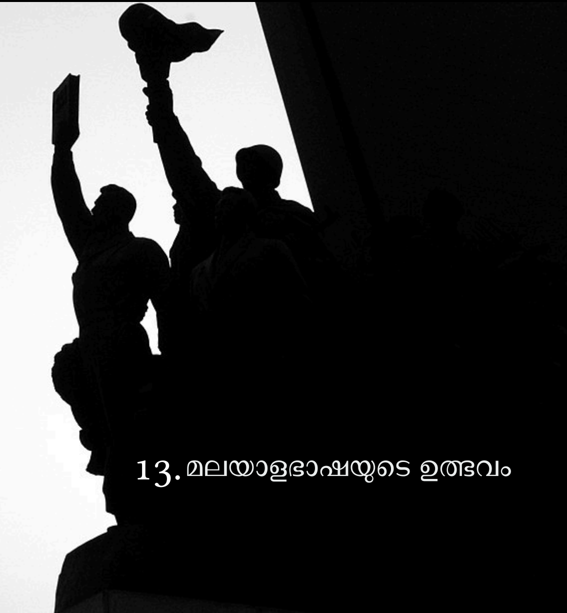

13. മലയാളഭാഷയുടെ ഉത്ഭവം

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം VII

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

13 മലയാളഭാഷയുടെ ഉത്ഭവം 1

13

മലയാളഭാഷയുടെ ഉത്ഭവം

സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഘടകമാണ് ഭാഷ. ജനങ്ങൾ അന്യോന്യം കൂടിക്കഴിയാനും ആശയവിനിമയം നടത്താനും പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കാനുമുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിയാണത്. ഭാഷയുടെ വളർച്ച ജനങ്ങളുടെ വളർച്ചയുമായി അഭേദ്യമാംവിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലുമൊരു ഭാഷയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയോ വികാസത്തെപ്പറ്റിയോ പഠിക്കണമെങ്കിൽ ആ ഭാഷയുപയോഗിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കണം. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽനിന്ന് വേറിട്ടുനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഭാഷയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയാകട്ടെ, വളർച്ചയെപറ്റിയാകട്ടെപഠിക്കാൻ കഴിയില്ല.

മലയാളികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷക്കാണ് മലയാളം എന്നു പറയുന്നത്. അതുപോലെ, കന്നഡ കർണ്ണാടകക്കാരുടേയും, തമിഴ് തമിഴരുടേയും, തെലുങ്ക് ആന്ധ്രക്കാരുടേയും ഭാഷയാണ്. ഈ വ്യത്യസ്തഭാഷകൾ ഉത്ഭവിച്ചതെങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാവണമെങ്കിൽ മലയാളികൾ, തമിഴർ തുടങ്ങിയ വ്യത്യസ്തജനവിഭാഗങ്ങളാവിർഭവിച്ചതെങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. മലയാളഭാഷയുടെ ഉൽപത്തിയെപ്പറ്റി പഠിക്കണമെങ്കിൽ കേരളീയർ ഒരു പ്രത്യേകജനവിഭാഗമായിത്തീർന്നതെങ്ങിനെയെന്നു പരിശോധിക്കണം.

ആയിരമായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കല്ലിൻ കഷ്ണങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള പ്രകൃതോപകരണങ്ങളുമായി തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ മലയോരങ്ങളിലും കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലും വേട്ടയാടി ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രാകൃതമനുഷ്യരിൽ നിന്നാണ് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ വികാസക്രമത്തിലൂടെ മലയാളികളും തമിഴരും തെലുങ്കരും കർണ്ണാടകക്കാരും, വേർതിരിഞ്ഞ് പ്രത്യേക ജനവിഭാഗങ്ങളായിത്തീർന്നത്. പ്രാകൃതരായ ആദിമദ്രാവിഡരിൽനിന്ന് ഈ പ്രത്യേക ജനവിഭാഗങ്ങൾ വേർതിരിഞ്ഞു വികസിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ആ ആദിമനിവാസികളുടെ പ്രാകൃതമൊഴിയിൽ നിന്ന് മലയാളം, തമിഴ് തുടങ്ങിയ ഭാഷകളും ആവിർഭവിച്ചു.

പ്രത്യേക ജനവിഭാഗങ്ങളായി ഉരുത്തിരിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ മലംപ്രദേശങ്ങളിലെ കാടന്മാരായ പ്രാകൃതനിവാസികൾ ഒരു തരം ഭാഷയുപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചയാണ്. എന്തെന്നാൽ ആശയവിനിമയം കൂടാതെ കൂട്ടായി ജീവിക്കുവാനോ പ്രകൃതിശക്തികൾക്കും ഹിംസ്രമൃഗങ്ങൾക്കുമെതിരായി സമരംചെയ്തുകൊണ്ട് ഉല്പാദനപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാനോ സാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. ഭാഷയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രാകൃതമനുഷ്യർ കൂട്ടായി ജീവിക്കുകയും ഉല്പാദനപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തത്.

ആ പ്രാകൃതഭാഷയുടെ സ്വാഭാവമെന്തായിരുന്നുവെന്നു നിർണ്ണയിക്കുക എളുപ്പമല്ല. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്: ഇന്നത്തെപ്പോലെ വ്യവസായം, കൃഷി, കച്ചവടം, ഗതാഗതം, സാങ്കേതികജ്ഞാനം, ശാസ്ത്രം മുതലായവയൊന്നും അക്കാലത്തഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നില്ല: അതുകൊണ്ട്, വളരെക്കുറച്ചുമാത്രം വാക്കുകളേ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മൃഗങ്ങൾ, വേട്ട, ഭക്ഷണം, ഗൃഹ്യവും സാമൂഹ്യവുമായ ജീവിതബന്ധങ്ങൾ മുതലായവയെക്കുറിക്കാനാവശ്യമായ ഏതാനും വാക്കുകൾ മാത്രം. ഈ അടിസ്ഥാനവാക്കുകൾ തമിഴ്, മലയാളം, കർണ്ണാടകം, തെലുങ്ക് മുതലായ ഭാഷകളുടെ പൊതുസ്വത്താണ്. വ്യത്യസ്തഭാഷകളാവിർഭവിച്ചതിനുശേഷവും അവ നിലനിന്നു പോന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം.

സുവ്യവസ്ഥിതമായ ഒരു വ്യാകരണക്രമം ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. വാന്ദ്രിയേ എന്ന ഭാഷാ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തന്റെ 'ഭാഷ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, ആരംഭത്തിൽ നാമവും ക്രിയയും മാത്രമേ ഏതുഭാഷക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതോടൊപ്പം ആശ്ചര്യം, വ്യസനം, പരിഭ്രമം തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ചില പദങ്ങളും. ഇതായിരുന്നു ദ്രാവിഡഭാഷാഗോത്രത്തിന്റെയും അടിത്തറ.

ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചപ്പോൾ പ്രാകൃതജനങ്ങൾ മലയോരപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് സമതലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കിറങ്ങി വന്നു. വേട്ടയാടിക്കഴിയുന്നതിനു പകരം മൃഗങ്ങളെ പോറ്റിവളർത്താനും, കൃഷിചെയ്യാനും തുടങ്ങി. കൂട്ടം കൂട്ടമായിട്ടാണ്, എന്നുവെച്ചാൽ, ഗണങ്ങളായിട്ടാണ്, അവർ ജീവിച്ചതു. ഓരോ ഗണത്തിനും വേറെ വേറെ മൊഴികൾ അല്ലെങ്കിൽ ഉപഭാഷകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ 'ഡയലക്ട്' എന്നു പറയുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ മൊഴി അല്ലെങ്കിൽ ഉപഭാഷ എന്നു പറയുന്നത്. ഓരോ ഗണത്തിലേയും ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം മൊഴിയിൽ ആശയവിനിമയം നടത്തുകയും പാട്ടുകൾ പാടി ആഹ്ളാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഉൽപാദനശക്തികൾ പിന്നേയും വളർന്നപ്പോൾ സമുദായത്തിനുള്ളിൽ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ തലപൊക്കുകയും ഗണങ്ങളുടെ ശക്തി ശിഥിലമാവുകയും ചെയ്തു. ഗണത്തലവന്മാർ രാജാക്കന്മാരായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. രക്തബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിശ്ചിതമായ അതിർത്തിവിഭജനത്തോടുകൂടിയ രാജ്യങ്ങളാവിർഭവിച്ചു.

ആദ്യം ഒട്ടനവധി കൊച്ചുകൊച്ചു രാജ്യങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ നാടുകൾ, ആണുണ്ടായിരുന്നത്. ഇന്നു നമ്മൾ കേരളമെന്നു വിളിക്കുന്ന ഭൂവിഭാഗത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ദേശ്യഭാഷകളോടുകൂടിയ കുട്ടം, കുടം, കർക്ക, വേൺ, പൂഴി എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു നാടുകളുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ചില ചരിത്രകാരന്മാരും, വേണാട്, പൂഴിനാട്, കർക്കാനാട്, ചീതനാട്, കുട്ടനാട്, കുടനാട്, മലയമാനാട്, എന്നു ഏഴു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് മറ്റു ചില ചരിത്രകാരന്മാരും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഈ നാടുകളിലെ ഭരണാധികാരികൾ പരസ്പരം കൊള്ളയടിക്കുകയും യുദ്ധം വെട്ടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്രമത്തിൽ രാജാക്കന്മാരുടേയും രാജ്യങ്ങളുടേയും എണ്ണം ചുരുങ്ങി. ഒടുവിൽ ക്രിസ്തുവർഷാരംഭത്തിന്ന് ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ചേരം, ചോളം, പാണ്ഡ്യം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പ്രബലങ്ങളായ രാജ്യങ്ങൾ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലുയർന്നുവന്നു. ചേരമാണ് പിന്നീട് കേരളമായിത്തീർന്നത്. ഡോക്ടർ ഏ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ തന്റെ 'കേരളപാണിനീയ'ത്തിൽ എഴുതുന്നു:

> "ആദികാലത്ത് തെക്കേ ഇന്ത്യയുടെ തെക്കേ അറ്റം ചേരം, ചോളം, പാണ്ഡ്യം എന്നീ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരുന്നു. അതിൽ പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറുവശവും കൊങ്ങുദേശവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മൂന്നും സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും അന്യോന്യകലഹങ്ങളും ഒന്നിന് മറ്റു രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെ മേൽക്കോയ്മ ഉണ്ടെന്നുള്ള അഭിമാനവും അതുമൂലം പലയുദ്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധങ്ങളിലെ ജയം അനുസരിച്ച് മേൽകോയ്മയും മാറിമാറി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 'മൂവരശർ'ക്ക് പുറമേ വല്ലവർ, ചാലൂക്യർ, രാഷ്ട്രകൂടർ മുതലായ വൈദേശികരുടെ ആക്രമണങ്ങളും അക്രമങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ രാജ്യപരിവർത്തനകോലാഹലങ്ങളിൽ എല്ലാം തമിഴ്നാടുകൾക്കും ഒഴിയ്ക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ പരസ്പരം സംസർഗ്ഗം വേണ്ടിവന്നു. അന്നത്തെ ഭരണസമ്പ്രദായവും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. രാജധാനിയും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള ദേശവും മാത്രമേ നേരെ രാജാവിന്റെ കീഴിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നുള്ളു. ശേഷം ഭാഗമെല്ലാം നാടുവാഴികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് ഭരിച്ചിരുന്നത്. ഓരോ രാജ്യവും നാടുകളായി വിഭജിച്ച് ഓരോ നാട്ടിനും ഭരിക്കുന്നതിന് അധികാരികളായി പ്രഭുക്കന്മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. നാടുവാഴികളായ പ്രഭുക്കന്മാർ പ്രായേണ തങ്ങളുടെ അധികാരം കുലപരമ്പരയായി വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവരിൽ ചിലർ പ്രബലന്മാരായിത്തീർന്നു. പേരിനുമാത്രംരാജാവിനു കീഴടങ്ങിക്കൊണ്ട് കാര്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്".

സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വമ്പിച്ച പരിവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ഈ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഭാഷയിലും മാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കി. മലയോരങ്ങളിലേയും കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലേയും ആദിമവാസികൾ പ്രത്യേകാതിർത്തികൾക്കുള്ളിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് മെല്ലെമെല്ലെ പ്രാകൃതമായ പൊതുദ്രാവിഡഭാഷ പ്രാദേശികമൊഴിയായി പിരിഞ്ഞു. പ്രാകൃതജനസമുദായം ശാഖകളായി വേർതിരിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രാകൃതഭാഷയും ശാഖകളായിപ്പിരിഞ്ഞു. ക്രമത്തിൽ പ്രാകൃതമായ പൊതുഭാഷയുടെ ഐകരൂപ്യം നശിക്കുകയും, വേണാട്, പൂഴിനാട്, കുട്ടനാട് തുടങ്ങിയ വ്യത്യസ്തനാടുകളിലെ പ്രാദേശികമൊഴികൾ സ്വതന്ത്രഭാഷകളായി രൂപാന്തരപ്പെടാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ പരസ്പരബന്ധങ്ങളുടെ വളർച്ചയോടൊപ്പം ഈ പ്രാദേശികമൊഴികൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുകയും സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ഒടുവിൽ പരസ്പരം കൂടിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയാണ് സഹസ്രാബ്ദങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യവളർച്ചയുടെ ഫലമായി പ്രാദേശികമൊഴികളിൽനിന്ന് ദേശീയജനസമുദായങ്ങളുടെ ഭാഷകളാവിർഭവിച്ചത്. കുട്ടനാട്, കുടനാട്, കർക്കാനാട്, വേണാട്, പൂഴിനാട് മുതലായ നാടുകളിലെ ജനങ്ങളുപയോഗിച്ചിരുന്ന പ്രാദേശികമൊഴികൾ മലയാളഭാഷയായി രൂപംപ്രാപിച്ചു. അതുപോലെത്തന്നെ, മറ്റു നാടുകളിലെ പ്രാദേശികമൊഴികളിൽനിന്ന് തമിഴ്, കർണ്ണാടകം, തെലുങ്ക് തുടങ്ങിയ മറ്റു ഭാഷകളും ആവിർഭവിച്ചു. ഈ വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളെല്ലാം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വ്യാകരണവ്യവസ്ഥകളോടും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പദസമ്പത്തുകളോടുംകൂടി വളരാൻ തുടങ്ങി.

എന്നാൽ, ഈ വളർച്ച ഒരേ മട്ടിലായിരുന്നില്ല, അസമമായിട്ടായിരുന്നു. കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ വളർന്നത് തമിഴ്ഭാഷയാണ്. ആദ്യമായി സാഹിത്യകൃതികൾ രചിക്കപ്പെട്ടതും തമിഴ്ഭാഷയിലാണ്. ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ കേരളക്കരയിൽത്തന്നെ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം പതിനഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടുവരേയും തമിഴിനും സംസ്കൃതത്തിനുമാണ് പ്രാമാണ്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്. ശിലാശാസനങ്ങളും മറ്റും ഒന്നുകിൽ തമിഴിലായിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ തമിഴിന്റെ സ്വാധീനശക്തികലർന്ന ഭാഷയിലായിരുന്നു. പത്താംനൂറ്റാണ്ടുവരേയും മലയാളം ഒരു സാഹിത്യഭാഷയായി വളർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഈ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ട് തമിഴഭാഷയിൽനിന്നാണ് മലയാളഭാഷയുത്ഭവിച്ചത് എന്ന് ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മലയാളത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളോ ശിലാശാസനങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന സത്യാവസ്ഥയിൽനിന്ന് മലയാളമെന്നൊരു ഭാഷയേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിച്ചേരുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇതു ശരിയല്ല. ഒന്നാമത്, ഡോക്ടർ കെ.എം. ജോർജ്ജ് തന്റെ 'വളരുന്ന കൈരളി' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, "ഭാഷാശാസ്ത്രപ്രകാരം, മറ്റൊരു ഭാഷ ആയശേഷം പിരിഞ്ഞുമാറുക സാദ്ധ്യമല്ല; പിരിഞ്ഞു മാറിയിട്ടു മാത്രമേ മറ്റൊരു ഭാഷയായി പരിണമിക്കുകയുള്ളൂ". രണ്ടാമത്, വ്യവഹാരഭാഷയേയും സാഹിത്യഭാഷയേയും തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കാൻ പാടില്ല. സാഹിത്യകൃതികളുണ്ടാവുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജനങ്ങൾ ഭാഷയുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ആശയവിനിമയം നടത്തിയിരുന്നു, സാഹിത്യഭാഷകളായി ഇനിയും വളർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ചില ഭാഷകൾ ദ്രാവിഡഗോത്രത്തിൽതന്നെയുണ്ട്. അഞ്ചുലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന തുളു, കൂർഗിലെ കൂർഗ്ഭാഷ, നീലഗിരിയിലെ തോടന്മാരുടെ തൊദഭാഷ, കോതന്മാരുടെ കോതഭാഷ മുതലായവയെല്ലാം അത്തരത്തിലുള്ള വ്യവഹാരഭാഷകളാണ്. സാഹിത്യഭാഷകളായി വളർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഈ ഭാഷകളൊന്നും നിലനിൽക്കുന്നില്ല എന്നു വാദിക്കുന്നതു ശരിയാവുമോ? തീർച്ചയായുമില്ല.

വാസ്തവത്തിൽ, മലയാളം തമിഴിൽനിന്നുണ്ടായതാണ് എന്ന വാദം മലയാളികൾ തമിഴന്മാരിൽനിന്നുണ്ടായതാണ് എന്ന വാദംപോലെതന്നെ അസംബന്ധമാണ്. മലയാളികളും തമിഴരും പ്രാകൃതമായ ഒരേ ദ്രാവിഡസമൂഹത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുണ്ടായവരാണ് എന്നത് എത്രത്തോളം ശരിയാണോ അത്രത്തോളം തന്നെ ശരിയാണ് മലയാളവും തമിഴും ഒരേ ദ്രാവിഡഭാഷാഗോത്രത്തിൽനിന്ന് വേർതിരിഞ്ഞുണ്ടായവയാണ് എന്നതും.

മലയാളഭാഷയാവിർഭവിച്ചതിനുശേഷവും ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ കേരളത്തിൽ തമിഴിന്റേയും സംസ്കൃതത്തിന്റേയും മേധാവിത്വം വളരെക്കാലം നിലനിന്നുപോന്നു എന്ന ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യം ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ, ആ മേധാവിത്വം നിലനിന്നിരുന്നകാലത്തുപോലും ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ സാധാരണജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആശയവിനിമയത്തിനും പരസ്പരബന്ധങ്ങൾക്കും മലയാളമാണുപയോഗിച്ചിരുന്നത് എന്നല്ല, സംസ്കൃതത്തിന്റേയും തമിഴിന്റേയും സ്വാധീനശക്തിയിലുള്ള സാഹിത്യകൃതികൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കാലത്തുതന്നെ നാട്ടുകാർക്കിടയിൽ മലയാളഭാഷയിലുള്ള പാട്ടുകളും പഴഞ്ചൊല്ലുകളും ശൈലികളും ധാരാളമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നു. ഡോ. കെ. ഗോദവർമ്മ തന്റെ 'കേരളഭാഷാവിജ്ഞാനീയ'ത്തിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതുന്നു:

> "ഒരു ജീവദ്ഭാഷയുടെ പൂർവ്വരൂപം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ഗ്രന്ഥഭാഷയേക്കാൾ വ്യവഹാരഭാഷയാണു നാം ആധാരമാക്കേണ്ടത്. ഇന്നത്തെ വ്യവഹാരഭാഷ പൂർവ്വദശകളിലെ വ്യവഹാരഭാഷയുടെ പരിണതരൂപമായിത്തീരുവാൻ സാംഗത്യം ഉള്ളിടത്തോളംമാത്രമേ നാം പ്രാചീനരൂപങ്ങളെ സങ്കൽപ്പനം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളു. വിദ്യാഭ്യാസഭാഷയുടെ ഭേദംകൊണ്ട് സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളിലും രാജ്യഭരണസംബന്ധമായ സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങൾക്കു വിധേയമായി പ്രചാരാധിക്യമുള്ള ഭാഷയിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായിട്ടുള്ള ശിലാശാസനങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥവരികളിലും മറ്റും യഥാർത്ഥമായ ദേശഭാഷയിൽ കാണാത്ത പല വ്യതിയാനങ്ങളും സംഭവ്യങ്ങളാകയാൽ അവയെ ആസ്പദമാക്കി ഭാഷയുടെ പൂർവ്വരൂപം വിധിനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നത് മിക്കവാറും അസാദ്ധ്യമാണ്: അതിപ്രാചീനമായ കാലത്തിൽപോലും കേരളത്തിലെ ഭാഷ മലയാളമായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ തമിഴോ തമിഴിന്റെ ഒരുപശാഖയോ ആയിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് അസംഗതമാണ്. എത്രതന്നെ പ്രാചീനമായ മലയാളരേഖയിലും മലയാളത്തിന് തമിഴ് മുതലായ മറ്റു ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽനിന്നും പ്രത്യേകമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം തെളിഞ്ഞുകാണുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. വ്യവഹാരഭാഷയുടെ പ്രാചീനദശകളെ മിക്കവാറും പരിരക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ശൈലികൾ, പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ, കടംകഥകൾ മുതലായ മലനാട്ടുഭാഷയുടെ പ്രത്യേകതകളെ ഉദാഹരിക്കുവാൻ മറ്റേതിനേക്കാളും കൂടുതൽ പ്രഗൽഭങ്ങളാണ്".

മലയാളികളുടെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങൾ ക്രി. 7-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽക്കുതന്നെ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുകാണാം. അതിനുമുമ്പും ചോള പാണ്ഡ്യരാജ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ ചേരരാജ്യത്തിലും ഒട്ടനവധി സാഹിത്യകൃതികൾ രചിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ചിലപ്പതികാരം, തൊൽക്കാപ്പിയം, മണിമേഖല, പതിറ്റുപ്പത്ത്, അകനാനൂറ്, പുറനാനൂറ് മുതലായ സുപ്രസിദ്ധ പ്രാചീന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവയിലുൾപ്പെടുന്നു. അവയിൽപ്പലതും ഇന്നു കേരളമെന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഭൂപ്രദേശത്തിലെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികളാണ്. പക്ഷേ, അവയൊന്നും മലയാളഭാഷയിലായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം കൃതികളിലെ ഭാഷയിലാണ് അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്നത് എന്നോ അതാണ് പിന്നീട് മലയാളമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത് എന്നോ കരുതുന്നത് തെറ്റായിരിക്കും. 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിനും 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുമിടയിൽ സംസ്കൃതത്തിലോ തമിഴിലോ രചിക്കപ്പെട്ട കേരളീയ സാഹിത്യകൃതികൾ ജനങ്ങളുടെ വ്യവഹാര ഭാഷയായിരുന്നുവെന്നു വാദിക്കുന്നതും അതുപോലെതന്നെ തെറ്റായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ, പ്രസ്തുത സാഹിത്യകൃതികളെല്ലാം മുകൾത്തട്ടിലുള്ള ഒരു ചെറിയ വിഭാഗത്തെ മാത്രമേ ആകർഷിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ സാധാരണജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അവ പറയത്തക്ക യാതൊരു സ്വാധീനശക്തിയും ചെലുത്തിയിരുന്നില്ല. ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ സ്വന്തമായ മലയാളഭാഷയിൽ അവരുടെ സ്വന്തമായ പാട്ടുകളും പഴഞ്ചൊല്ലുകളും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്നു. ഉപരിതലത്തിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളെയൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ അവർ തങ്ങളുടെ ഭദ്രകളിപ്പാട്ടും തീയാട്ടുപാട്ടും പുള്ളുവൻപാട്ടും മാർഗ്ഗംകളിപ്പാട്ടും പൂരക്കളിപ്പാട്ടും വടക്കൻപാട്ടും തെക്കൻപാട്ടും മാപ്പിളപ്പാട്ടും മറ്റും പാടിയാനന്ദിച്ചു. മേലാളരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇവയൊന്നും സാഹിത്യമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, യാഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവയാണ് മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് അടിത്തറയിട്ടത്.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടുവരേയും എഴുതപ്പെട്ട കേരളീയസാഹിത്യകൃതികളിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി നിലനിന്നു പോന്നുവെന്നത് ശരിയാണ്. എങ്കിലും 13-ാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽക്കുതന്നെ സംസ്കൃതമേധാവിത്വത്തിനും സംസ്കൃതവൃത്തങ്ങൾക്കുമെതിരായ ഒരു പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കണ്ണശ്ശരാമായണം രചിക്കപ്പെട്ടു. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണഗാഥയും 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനമായപ്പോഴേയ്ക്കും തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ കിളിപ്പാട്ടുകളും 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കൃതികളും പുറത്തുവന്നു. ഈ മൂന്നുനാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയിൽത്തന്നെ പ്രധാനങ്ങളും അപ്രധാനങ്ങളുമായ മറ്റനവധി മലയാളകൃതികളും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

നാടുവാഴിത്തത്തിന്റെ അനൈക്യത്തിന്റേയും സങ്കുചിതത്വത്തിന്റേയും സ്ഥാനത്ത് മുതലാളിത്തോൽപ്പാദനരീതിയുടെ പ്രാരംഭഘടകങ്ങളും അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ദേശീയൈക്യബോധവും വളരാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് കേരളത്തിലെ ദേശീയ ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഒരു ദേശമെന്ന നിലവാരത്തിലേക്കുയരുവാനും ദേശീയജനവിഭാഗങ്ങളുടെ ഭാഷ യഥാർത്ഥമായ ഒരു ദേശീയഭാഷയായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാനും തുടങ്ങിയത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണ് മലയാളഭാഷ തികച്ചും ഒരു സാഹിത്യഭാഷയായി വളരുന്നത്.

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പാട്ടബാക്കി' എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്റു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 7

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. എന്താണ് സാഹിത്യം
2. സാഹിത്യ നിരൂപണം
3. സാഹിത്യത്തിലെ മാർക്സിയൻ വീക്ഷണം
4. പുരോഗമന സാഹിത്യം എന്ത്? എന്തിന്?
5. ജീവത്സാഹിത്യവും പുരോഗമന സാഹിത്യവും ചരിത്രപരമായൊരവലോകനം
6. പുരോഗമനസാഹിത്യസംഘടനയുടെ തകർച്ച: കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽക്കൂടി
7. അസ്വസ്ഥതയുടെ സാഹിത്യം
8. മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാവി
9. വിചാരവിപ്ലവം
10. പാട്ടബാക്കി
11. ‘പാട്ടബാക്കി’യെപ്പറ്റി
12. ഭാഷയും സാഹിത്യവും
13. മലയാളഭാഷയുടെ ഉത്ഭവം
14. ഭാഷയിലെ വിപ്ലവം
15. കവിതയുടെ ഭാവി–മലയാളത്തിൽ
16. ഫോർമലിസം തലപൊക്കുന്നു
17. രാഷ്ട്രഭാഷ എന്തായിരിക്കണം?

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014